

AMIBEN ÉLÜNK

Írta:

Czap Ferenc

KATHLEEN – ARTHUR

1.

A félelem, hogy elveszítheti őt, azt az embert, akibe minden hitét fektette, megremítette Kathleent. Az a fajta borzongás futott át rajta, amely hidegebb volt, mint bármelyik téli éjszaka. Csak ült ott némán a tökéletes magány halálos csendjében. Az asztalt bámulta, ami hirtelen egy nagy sötét tengernek látszott. Elképzelte, ahogyan benne fuldoklik. Ezt nem hiszem el – gondolta. Ilyen nincs. Nem játszhatok efféle kényszerképzetekkel. Minden a legnagyobb rendben van. Ezekkel a mondatokkal próbálta magát nyugtatni, amikor újra belehasított elméjébe a tudat, hogy már nincs egyedül. Nincs oka félni, rettegni, hogy újra elveszítheti az élete értelmét. Két kezét a hajába túrta és Arthurra gondolt.

Soha nem szokott ennyire megvártni – gondolta görcsösen, és már majdnem ki is mondta. Mindig időben jön haza, de most már több mint két órát késik. Ilyenkor általában a legrosszabbra gondol az ember.

Soha nem a legjobbra. A sírás környékezte, de tudta, hogy felesleges aggódnia. Biztosan nincs semmi baj, vagy mégis, valami egészen váratlan dolog történt.

Kathleen az utóbbi években vált ennyire érzékennyé. Amióta harmadik szerelmét vesztette el hat év alatt, megingott a bizalma a boldogsággal szemben. Vagy csak úgy mindenben, aminek bármi köze van a jóhoz és a boldogsághoz. Úgy gondolta, hogy Arthur lesz az utolsó, akivel „megpróbálja”, akinek ad még egy „lehetőséget”. Rég elmúlt már benne a pozitív életszemlélet, a hit, hogy valami, ami jó, az maradandó is lehet, sokáig is tarthat. Félelem volt benne és bizalmatlanság. Nehezen ment az ismerkedés, újra tizenévéssé vált lelkileg, és úgy is érezte magát. Az Arthurral való új kapcsolata is döcögősen indult, soha nem gondolta volna, hogy bármi komolyabb lehet kettejük között. De a sors úgy hozta, hogy kap még egy esélyt.

2.

Amikor Arthur magához tért, egy sötét szobában találta magát. Fogalma sem volt, hogy hol lehet. Iszonyúan fájt a feje, és csak az egyik szemével látott. Kathleenre

gondolt, a gyönyörű szerelmére. Bízott benne, hogy neki semmi baja nem esett. Hogy a francba kerültem ide? – kérdezte magától. Bűdös, rothadt szag csapta meg az orrát. Az égett hústra emlékeztette. Ettől annyira megrémült, hogy majdnem elhányta magát. Az időérzékét is elvesztette, ez még jobban bosszantotta. Hirtelen zörejeket kezdett hallani a feje felől. A hang irányába fordította a fejét, ami hihetetlen nagy fájdalommal járt. Vízcseppek kezdtek hullani a fejére.

– Mindent értek – mondta dühösen Arthur – így akarsz az őrületbe kergetni? Te rohadék! – most már üvöltött, de nem bírta sokáig, mert ez is fájdalommal járt, és abban a pillanatban hatalmas víztömeg zúdult rá. Nem kapott levegőt, és most már tudta, hogy nem az őrületbe akarják kergetni, hanem meg akarják ölni. A víz jéghideg volt, és óriási sebességgel ömlött. Nem tudta kinyitni a szemét, és a levegővétel is nehezen ment. A kezei a székhez voltak láncolva, minden egyes szabadulási kísérlet óriási fájdalommal járt. Esélye sem volt a menekülésre. Már a térdénél járt a víz szintje. Vergődött és kínlódott, mint egy partra vetett hal. A víz egyre csak emelke-

dett, már nem érezte a lábait. Menekülési próbálkozásait abbahagyta, és már csak az életben maradás ösztöne hajtotta. Amikor a víz már a nyakáig ért, lassan kezdett megállni. Nem zúdult már rá, csak csöpögött. Egy nagy lámpa világította meg az arcát, ami először vakította, majd kezdett tisztábban látni, igaz csak az egyik szemével. Egy arc nézte őt, egy kis üvegezett ablakon át. Tekintete érdeklődő volt. Egy ideig komolyan figyelte áldozatát, majd mosolyogni kezdett. – Olyan vagy, mint egy patkány – mondta. Ezután Arthur elájult.

3.

Miután Terrence felment a pincéből, a felesége, Alexis várt rá a konyhában egy forró kávéval.

– Na hogy ment? – kérdezte, majd megcsókolta férjét.

– Egész jól – mondta mosolyogva. Kezdek aggódni a hangszigetelés miatt. Mi van, ha valaki meghallja?

– Senki nem fogja meghallani, tekintve, hogy tizenöt kilométeres körzetben senki sincs itt. A szomszédok is csak nyáron jönnek haza. Amúgy, hogy bírja?